

[Ministeren for offentlige arbejder]

eller overtrædelser af ordensmæssige forskrifter. Sådanne tilbagekaldelser forekommer kun sjældent, men under en ny ordning med landsdækkende autorisationer kan det ikke overlades til en enkelt kommunes afgørelse, om en mester skal miste retten til at udføre arbejder i hele landet. Den statslige myndighed, der skal stå for autorisationsudstedelsen, vil imidlertid ikke have den sagkundskab, der kræves for at tage stilling til sådanne spørgsmål, og det foreslås derfor, at frakendelse af autorisationer skal ske ved et uafhængigt nævn med en dommer som formand. I almindelighed må man ganske vist nære betænkelighed ved at overlade beføjelser til et uafhængigt nævn, fordi den ansvarlige minister derved giver afkald på et middel til at påvirke udviklingen på et område, samtidig med at nævnet gennem sin praksis kan komme til at påvirke udviklingen i en anden retning end den, som ministeren ønsker, eller som folketingsret har forudsat ved tilblivelsen af den pågældende lov. Det har imidlertid aldrig været hensigten med lovgivningen på dette område, at udviklingen skulle præges gennem autorisationsudstedelsen, idet autorisationerne som nævnt skal gives til enhver, der opfylder eksamenskravene, uden antalsbegrænsning, og uden at de udstedende myndigheder skal skønne over ansørgernes kvalifikationer. På denne baggrund finder jeg det ikke betænkeligt at overlade afgørelsen af spørgsmålet om tilbagekaldelse af autorisationer til et uafhængigt, sagkyndigt nævn med en dommer som formand. Denne fremgangsmåde kendes fra anden lovgivning og må antages at svare til de nutidige krav om betryggende procedure, når det drejer sig om et så alvorligt indgreb som at fratage folk grundlaget for deres erhvervsudøvelse.

Som det vil ses af forslaget og bemærkningerne, vil den nye autorisationsordning betyde en lettelse for de autoriserede mestre, men der vil i øvrigt ikke ske væsentlige ændringer i deres forhold. Hidtil har hver enkelt mester skullet stille en sikkerhed over for hver kommune, hvor han har autorisation. Når autorisationerne bliver landsdækkende, må beløbet fastsættes med henblik på den situation, at flere kommuner samtidig er nødt til at trække på sikkerheden. Mestrenes organisationer skal efter forslaget deltage i forhandlingen om beløbsstørrelsen og de øvrige spørgsmål i forbindelse med sikkerhedsstillelsen.

En stor del af de mestre, der driver virksomhed i dag, opfylder ikke den gældende lovs betingelser for at få autorisation, idet de ikke har bestået de godkendte prøver. Ved loven fra 1962 indførtes en overgangsordning, således at de mestre, der på det tidspunkt allerede var etableret, kunne fortsætte deres virksomhed i samme omfang som hidtil, men de kunne ikke få tillægsautorisation til at udføre arbejder i kommuner, hvor de ikke havde virket før 1962. For disse mestre betyder lovforslaget ingen realitetsændring, idet deres nuværende autorisationer forbliver gældende, men stadig begrænset til det geografiske område, der gælder for hver især.

Med disse ord, og idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, tillader jeg mig at anbefale forslaget til velvillig behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Forhandling om indenrigsministerens redegørelse af 23. november 1977:

Redegørelse om kommunalt nærdemokrati.

(Redegørelse nr. V. Anmeldt 23/11 77. Redegørelsen givet 23/11 77. Anmodning om forhandling 23/11 77).

Forhandling

K. J. Mortensen (S):

Vi får nu en tiltrængt debat om den betænkning om kommunalt demokrati, der blev afgivet i foråret. Den lader dog ikke til at have den store interesse, må man indrømme, når man ser på salen.

Når det er rigtigt at drøfte denne sag, skyldes det bl. a., at vi skal passe på, at kravet om nærdemokrati ikke bliver et slagord for personer og grupper, som ikke ønsker at deltage i det almindelige demokratiske, parlamentariske system ved udvælgelsen af de folkevalgte til de besluttede organer i kommuner og amtskommuner.

Man kan spørge, hvad demokrati er. Den bedste definition findes vel nok i en udtalelse af Hal Koch, som jeg tror blev fremsat i 1945. Hal Koch sagde: »Demokrati lader sig ikke indeslutte i en formel, det er en livsform«.

Demokratiet er i stadig udvikling, både gennem lovgivning og gennem initiativer i